

Vikingen:

Rorik de Deen

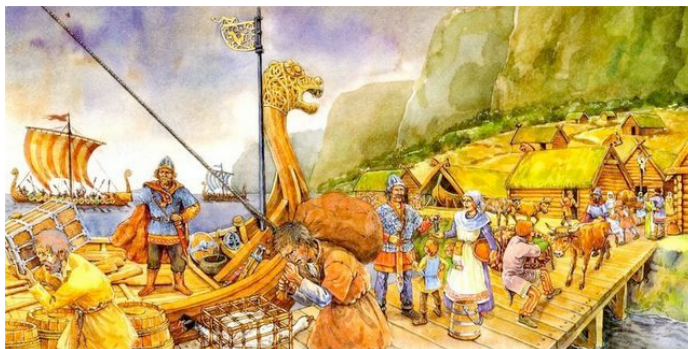
Heel lang geleden werd het stadje Dorestad opgeschrik door een hoop geschreeuw. Machteld, de dochter van koopman Gerrit, rende door de straten van het stadje en schreeuwde: “De Vikingen komen eraan! Help, de Vikingen komen!”.

Sommige mensen gingen er meteen vandoor, maar anderen holden naar de rivier om naar de schepen te kijken. Het was waar, daar kwamen de Vikingen, met wel honderd schepen tegelijk. Er werd gehuild en gegild, want de Vikingen stonden bekend als woeste mannen uit het Noorden. Ze roofden steden leeg en staken ze in brand.

“We moeten iets doen,” zei koopman Gerrit. “Ja, maar wat?” vroeg boer Binnert. “We kunnen ze niet tegenhouden en ik kan ook niet vluchten. Ik kan mijn vee toch niet zomaar achterlaten?”.

“Je hebt gelijk,” zei koopman Gerrit. “Wat we ook doen, we zullen alles kwijtraken. Ik blijf, laat ze maar komen.”

De Vikingen kwamen van de boten af en liepen brutaal het stadje in. Ze pakten alles wat ze wilden hebben en niemand durfde ze tegen te houden.

De baas van de Vikingen schraapte zijn keel en bulderde: “Ik ben Rorik de Deen. Ik ben op zoek naar eten, naar rijkdom en naar land.

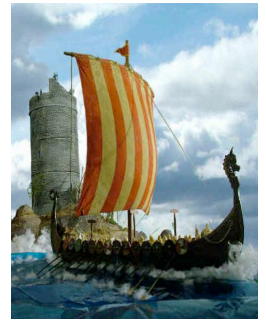
Mijn vader is koning van de Denen. Als hij doodgaat dan krijgt mijn broer al het land. Ik krijg niets, dus ben ik op zoek naar nieuw land.”

“Maar wij wonen hier al”, zei koopman Gerrit. “En koning Karel is onze koning. Hij vindt het vast niet goed als je zomaar zijn land inpikt”. Rorik de Deen zei: “Dan moeten we er maar om vechten. De sterkste wint.”

Er viel niet veel te vechten. De koning en zijn ridders lieten zich niet zien en Rorik liet zijn schepen vullen met alles wat ze maar konden vinden: eten, drinken, kostbaarheden, vee. En toen alles was weg geroofd, liet hij huizen en boerderijen in brand steken.

Gelukkig vertrokken de Vikingen toen er niets meer te stelen was. De mensen haalden opgelucht adem en begonnen de schade te herstellen. Huizen werden gerepareerd en op de markten werd nieuw vee gekocht.

Maar een paar jaar later was het weer raak: “De Vikingen komen!”
En ja hoor, daar voeren de drakeboten van de Vikingen weer de rivier op. De mensen bibberden van angst en durfden zich niet te verzetten. Begon het roven en brandstichten nu opnieuw?

Maar Rorik de Deen zei: “Ga maar weer rustig aan het werk. Jullie hoeven niet bang te zijn.

Wij komen hier wonen en vanaf vandaag ben ik de koning van Dorestad.”

Aarzelend gingen de mensen aan het werk, wat konden ze anders doen? Rorik was heer en meester in de stad en daar was niets aan te doen.

Maar het ging wonder boven wonder goed. Rorik en zijn Vikingen leefden vredig naast de inwoners van het stadje en beschermden ze zelfs tegen aanvallen van andere rovers.

Vele jaren woonden de Vikingen in Dorestad en de mensen in het stadje voelden zich veilig en werden steeds rijker.

Op een dag wandelde Machteld vroeg in de ochtend langs de rivier. In de verte zag ze de mooie drakenboten van de Vikingen. Maar, wat was dat nou? De schepen werden ingeladen en alle Vikingen gingen aan boord.

Rorik stond op het dek van het grootste schip en brulde zijn bevelen naar de mannen.

Machteld bleef verbaasd staan kijken en na enige tijd zag ze de schepen vertrekken.

Niemand in het stadje wist dat de Vikingen zouden vertrekken en ze waren allemaal heel verbaasd.

De Vikingen zijn nooit meer teruggekomen en niemand weet waar ze naar toe gegaan zijn.

Machteld heeft alles opgeschreven, van het eerste bezoek tot het vertrek van de Vikingen en zo weten we dat dit echt gebeurd is.

